

[Glistrup.]

som skulle ligne et prisstop. Nok blev det bekendtgjort så lang tid forinden, at der nåede at finde en vis prishamstring sted i den mellem-liggende periode, men lidt kunne vel også have ret.

Men efterhånden som vi spørgsmål for spørgsmål har afdækket disse paragraffer ved behandlingen ...

Formanden:

Vi kan ikke have den støj i salen, specielt ikke i sidegangen.

Glistrup (FP):

... men efterhånden som vi så har afdækket paragraf for paragraf, hvad der ligger i dette prisstop, ved det væld af spørgsmål, der er stillet til ministrene, så må vi sige, at det er to verdener, der ikke kan mødes, man her forsøger at forene. Man har på den ene side handelsministeriets jurister og driftsøkonomer, der tror, at det ude i det praktiske erhvervsliv foregår på den måde, at man laver indgående priskalkulationer på hver eneste vare og derigennem regner sig frem til, hvor meget skal denne vare koste, og hvor meget skal hin vare koste? Vi ved jo, at sådan foregår det ikke i en meget, meget stor del, langt størstedelen, af Danmarks erhvervsvirksomheder, der vel knap nok opdager, at der overhovedet er indført noget, der hedder prisstop.

Med erfaringerne fra de to foregående gange, hvor metoden har været forsøgt, ved vi, at et par hundrede gidslers vil komme i klemme og få nogle bøder for at have overskredet et prisstop, som de ikke forstår, men det er altså noget, de kommer ud for, og så sker der ikke mere af den grund. Priserne vil stige, og i hvert tilfælde vil vi i løbet af de næste par måneder komme ind i en krisesituation, der er meget, meget mere alvorlig, når denne midlertidige lov udløber, og regeringen klart og tydeligt har erklæret, at derefter har den ikke mere af samme skuffe at tage fat på på nogen som helst måde.

Det, vi i virkeligheden skulle have drøftet nu, det var, hvordan vi kan lægge tingene til rette, hvordan vi kan redde dem i den krise, som vi nu nærmer os, og som vil have så langt, langt alvorligere perspektiver. Der må vi sige rent ud, at det kan vi kun gøre på én eneste måde, og det er at gribe om nælden. Ikke ved

at fortsætte på den facon, som har præget det lovforslag, vi nu behandler, og alle de tidligere kriseforlig, ved at man ganske forsigtigt nærmer sig nælden, og så nipper man med frøkenhånd ud efter, om man nu kan finde et blad, der ikke stikker for meget, og klipper en ganske lille smule af det. Så kommer man kun frem til, at hele brændenældeskoven vokser sig større og større og bliver mere alvorlig fra gang til gang.

Her er det, at jeg tror og håber, at der er en voksende erkendelse i folketinget af, at det at gribe om nælden vil sige, at vi skal til at indrette os på her i landet, at vi skal bruge mindre, end vi tjener. Det er en ganske absolut nødvendighed, når der skal være noget tilbage til at tilbagebetale vores udlandsgæld med. Skal vi gennemføre det, så skal vi først og fremmest sørge for, at den arbejdskraft, som skal producere den nationalindkomst, som både skal anvendes til at afvikle udlandsgælden og til at opretholde den forhåbentlig gode og stigende levestandard her i landet, skal vokse, og det skal være med varer, som der virkelig er behov for.

Vi har alle tiders chance for at udnytte det her og nu, hvor vi har så stor en del af befolkningen beskæftiget fejlagtigt eller helt ubeskæftiget, som arbejdsløshedstallene viser, og se at komme i gang med at få arbejdskraften til virkelig at udføre noget og hele arbejdskraften til at bestille noget i de mange millioner arbejdstimer, som ganske og aldeles nødvendigt skal til. Men i den henseende virker det ikke, at handelsministeren, der åbenbart aldrig har kendt en rigtig økonomiminister, nu pludselig vil til at ansætte nogle flere prisinspektører og kontorpersonale henne i monopoltilsynet o. lign., og hvad der ellers er det reelle indhold i det forslag, som vi nu skal til at stemme ja eller nej til. Det hjælper ikke en døjt at komme den vej frem til det, der er tærskende nødvendigt for Danmark at klare, hvis vi skal løse de problemer, vi er inde i. Der må vi sige og erkende, at det er den produktive arbejdskraft, vi skal forkæle og ikke forfølge, som man bl. a. gør med dette lovforslags § 11, som vi nu skal til at stemme om.

Hr. Kjeld Olesen sagde, at vi skam i allerhøjeste grad skulle tænke på de lavtlønnede arbejdere, dem, der kun får 24-25 kr. eller 30 kr., hvordan hr. Kjeld Olesen nu udtalte det, i timen. Nej, hr. Kjeld Olesen, det er ikke rigtigt, at den lavtlønnede arbejder i Danmark får